

Ujhelyi úr és a fehér kempingszékei

2022 május 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A baloldali ellenzék teljesítménye és felel?ssége egyenl? a nullával

Ha a baloldal választási vereségét?l egyet hátralépve azt tesszük nagyító alá, hogy a politikai térben elszenvedett földrengésszer? kudarcukból milyen következtetéseket vontak le eddig együtt és külön-külön, akkor azt kell megállapítanunk, hogy az égegyadta világon semmit. Eddig is homokozónak és vásári komédiáik színterének tekintették a Parlament jobbra és nemesebbre érdemes tereit, ahol a demokrácia mindenkori ünnepét jelent? választási eredmény ismeretében a balos játszópajtások – ahelyett, hogy elfogadnák a kisebb sárga lapátot és a még annál is kisebb piros, m?anyag dömpert, amelyekkel az egyik sarokban csöndben meghúzva magukat szemlélhetnék a nagyokat, hogy miként kell jelképesen várat, amúgy hazát építeni – ugyanott folytatják gyermekded ki- és bemasírozásaikat, hatalmas mellénnyel el?adott kioktatásaikat arról, hogy voltaképpen ?ket illetné az egész homokozó. A „Holdról is látszó” Fidesz–KDNP-gy?zelem ellenére mégis úgy tesznek, mintha ?k nyerték volna meg négyötöddel az idei választásokat.

E cikkben egyetlen balos karrierista eddigi életm?vén keresztül arra teszek kísérletet, hogy a hazánkat sújtó ellenzéki lét „sanyarúságáról” és állítólagos embert próbáló „viszontagságairól” lerántsam a leplet. Ujhelyi Istvánról, mindannyiunk brüsszeli harangozójáról tudjuk, hogy ha rajta múlhatna Magyarország integritása, léte, akkor igen rövid id? alatt – a mindent amortizáló eddigi eredményeit látva – egy emberként sóhajtana fel a nemzet, ezekkel a szavakkal: „Na, nekünk tényleg harangoztak!”

Kis kitér?vel elevenítsük fel Ujhelyir?l azt a közkelet?, sohasem cáfolt emléket, miszerint országfelvirágoztató szándékával anno Szegeden el?ször a Fideszbe jelentkezett, de miután értésére adták, hogy indító munkaszerz?désében foglalkozásként el?ször nem a miniszterelnöki besorolás lesz feltüntetve, azaz a szamárlétrát végig kell járnia, így Ujhelyi ennek az információnak a lendületével átsasszézott a néhány sarokkal távolabb található MSZP-irodába, ahol – ismerve eddigi pályaívét – kell? gyorsasággal emelkedhetett státusaiban, az önmaga által elvárt tempó szerint. Nem szeretnék életrajzírója lenni, így csak dióhéjban érintem karrierállomásait. Az MSZP-be való 1993-as belépését?l napjainkig számított csaknem harminc éve alatt volt ? már minden: mezei országgy?lési képvisel?, aztán miniszterelnöki f?tanácsadó, majd kormánymegbízott, államtitkár, az Országgy?lésnek és saját pártjának alelnöke, végül 2014-t?l európai parlamenti képvisel?, ahonnan véget nem ér?en szórja sirámait a világba hazánkról.

Ahogy a kabáthoz tartozik a gomb, ahogyan az angyalok mellett nem hagyhatjuk figyelmen kívül az ólálkodó ördögöket, ugyanígy a politikai térben is létezik a mindenkori gazdatest, amelyre felkapaszkodva az él?sköd? is majdnem azonos min?ségben tengetheti életét. Az állandósulni látszó, örökös politikai árnyékban Ujhelyinek legalább olyan kifizet?d? a létezés, mint a politika országot vezet? napos oldalán. Köztudomású, hogy mindennek a tagadásához nem szükséges különösebb szellemi kihívás, és az ellenzéki pozíciókat legalább annyira megfizetik, mint Magyarország tizenkét éve nagy pályán, kormányzati szerepben focizóinak munkáját. És ebben van Ujhelyi titka. Meggy?z?désem szerint, ha ne adj’ isten valamilyen kifürkészhetetlen okból a kezébe – kezükbe – kerülne hazánk irányítása, ?k lennének a legjobban meglepve, mint az elsápadt Medgyessy Péter pár ciklussal ezel?tt.

Ellenzéki szerepükben viszont felel?sségük egyenl? a nullával. Felmondani eddig is csak a brüsszeli verdikteket tudták, ellenben kormányzati szerepben dolgozni is kellene. A négyévente ajánlott „megoldásaik” ismeretében megállapítható, hogy munkájuk sosem párosul az ország lakosságának elismer? és elegend? szavazatra váltható f?hajtásával.

Ujhelyi most „Esély” névvel próbál nekifutni az MSZP-vel a következ? négy esztend?nek. Négy év múlva is be kellene valahogy jutni a törvényhozásba – erre keresi az esélyt –, de jelenlegi, amortizált pártjának nem sok jóval kecsegtet már a „holnapra megforgatjuk az egész világot” internacionalista jöv?képe. Bár országunk jelenkori esélyeit látná ennyire körültekint?en! Legújabban fehér kempingszékeivel járja az országot, és „a téma az utcán hever” jegyében arra keresi a választ, hogy vészjósló bimbamolása miért hagyta teljesen hidegen a magyar választókat. Egy minapi nyilatkozata politikatörténeti kuriózum. Riporter: „Ha azt látja, hogy az emberek nagy többségben nem azt támogatják, amit ön egyébként helyesnek vél, akkor megváltoztatja a politikáját? Mert ha jól értem, ezeknek a kiüléseknek az az értelmük, hogy meg akarja érteni, miért gondolják mások meggy?z?déssel azt, hogy nem az a jó irány, amit ön visz.” Ujhelyi válasza: „Attól, hogy meg akarom érteni, még nem biztos, hogy meg akarok felelni az elvárásaiknak. A megértés azt szolgálja, hogy rájöjjek arra, hogy az én igazam, az a jöv?, amit én gondolok a magyarságnak, a családjainknak, a gyermekeinknek, az a jó, az az igaz.”

Létezik ennél önleleplez?bb egoista arcátlanság? Ujhelyi sajátos megértése csupán azt szolgálja, hogy a saját igaza az egyedül üdvözít?, még ha bele is gebednénk annak ránk gyakorolt következményeibe. Azt gondolom, hogy ennek bizonyságáért kár üldögélnie városaink f?terein, elég lenne otthon, a szobai tükör el?tt ismételgetnie,

hogy „Rájöttem, igazam van, de ha mégsem, akkor is nekem van igazam”. Beseny? Pista bácsi is megmondta: „Má’ megin’ igazam van. Há’ nem? De!”

Ujhelyi példája csupán egy a sok közül, néhány kivételt?l eltekintve konstruktív magatartást tanúsító balos politikai szerepl?t egyszer?en nem tudok megemlíteni az ellenzéki oldalon. Szerintem el kellene gondolkodni azon, hogy törvényalkotóink a „közveszélyes munkakerülést” folytató parlamenti képvisel?ket ne vaskos javadalmazással legitimálják alibi tevékenykedésükért, hanem inkább az országunknak tényleges haszonnal járó kötelez? és végrehajtandó közérdek? munkával büntessék ?ket, ha rászolgálnak. Hadházy Ákos mesélhet nekik, ? már egyéb okokból, de rendelkezik közmunkagyakorlattal.

Ujhelyi EP-képvisel? úr esetében a társadalom tekintélyes része üdvözölné, ha nem illegetné-billegetné magát tovább országunk rossz hírét költve itthon és a brüsszeli fórumokon, hanem saját „önmagam” nev? figurájának zsinórjait elvágva – megszabadulva az MSZP vörös ballasztjától – megpróbálna ténylegesen a haza üdvére tenni politikai pályafutása még hátralev? részében. Végezetül hangsúlyozni szeretném, hogy a t?le eddig látottakat és elharangozottakat soha nem tekintettem produktív, az országunkat szolgáló munkának. Eddigi teljesítménye csak tartalom nélküli, er?ltetett bohózat volt, amelyen nevetés helyett már id?tlen id?k óta csak sírni lehet. Há’ nem? De!

Bognár Zsolt

A szerz? színm?vész

Borítókép: Ujhelyi István (Fotó: MTI/Koszticsák Szilárd)

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló